

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11C/80/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125207912
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2025:2125207912.1

Uznesenie

Okresný súd Trnava v právnej veci sporu žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, C., D., tolerovaný pobyt C. XXXX/XX, E., štátna občianka D., zastúpená: Kanisová & Kanis Advokátska kancelária s. r. o., IČO: 36 836 460, Ďumbierska 3F, Bratislava - mestská časť Nové Mesto, proti žalovanému: F. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., prechodne bytom E., štátny občan D., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

I. Súd neodkladným opatrením ukladá žalovanému povinnosť dočasne sa nepribližovať k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, s výnimkou účasti na procesných úkonoch v súdnom, trestnom a správnom konaní.

II. Toto neodkladné opatrenie sa nariaďuje na obdobie jedného roka od vydania tohto rozhodnutia.

III. Súd poučuje žalovaného, že môže podať v postavení žalobcu proti žalobkyni v postavení žalovanej žalobu vo veci samej, a to o náhradu škody, resp. ujmy, ktorá by mu prípadne výkonom neodkladného opatrenia vznikla.

IV. Vo zvyšku sa návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá.

V. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 80%.

odôvodnenie:

1. Návrhom zo dňa 10.10.2025, doručeným súdu dňa 10.10.2025, žalobkyňa súdu navrhla vydať neodkladné opatrenie v zmysle § 325 ods. 2 písm. h) Civilného sporového poriadku, ktorým by bola žalovanému uložená povinnosť nepribližovať sa na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov k žalobkyni, pričom neodkladné opatrenie malo byť nariadené buď bez časového obmedzenia alebo na minimálne obdobie 3 rokov, pričom žalovaný by bol poučený podľa § 337 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku a žalobkyni by bol priznaný nárok na náhradu trov konania.

2. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnila žalobkyňa tým, že sa presťahovala na Slovensko dňa 10.03.2024, kde jej bolo poskytnuté dočasné útočisko. Po príchode na Slovensko sa zamestnala v meste E.. Prostredníctvom internetu sa v auguste toho istého roku zoznámila so žalovaným, ktorý žije v E. od roku 2020. Po mesiaci známosti sa žalobkyňa presťahovala za žalovaným do E. a spoločne začali hľadať nové bývanie. C. H. C. I. J. K. D. L. I. I. E. C., C. XX, E., kde od novembra 2024 tvorili spoločnú domácnosť. Žalobkyňa si ešte v septembri roku 2024 našla prácu v E., pričom sa strany spoločne podieľali na nákladoch za ubytovanie. V decembri roku 2024 sa u žalobkyne začali objavovať zdravotné problémy, pre ktoré nemohla ďalej vykonávať svoju prácu. Práve v tomto období sa začalo správanie žalovaného vo vzťahu k žalobkyni zhoršovať. Žalovaný začal viac požívať alkoholické nápoje, žalobkyni vyčítal, že nechodí do práce, ako ju tiež časom začal vulgárne osočovať. K slovnými útokom sa pridali aj fyzické ataky, a to v podobe fackovania, neskôr aj hryzenia a nakoniec

aj kopance po celom tele žalobkyne. Obdobné útoky sa spravidla opakovali vždy, keď bol žalovaný pod vplyvom alkoholu. Žalobkyňa obdobné správanie žalovaného trpela de facto od januára až do augusta 2025, kedy nastúpila na operáciu bedrového kĺbu do nemocnice. Po návrate žalobkyne z nemocnice sa určitý krátky čas správal žalovaný primerane, kedy na žalobkyňu neútočil. Situácia sa opäť zhoršila dňa 27.09.2025, kedy sa žalovaný vrátil z práce s viacerými fľašami alkoholu. Po tom čo sa žalovaný dostal do podnapitého stavu, tento začal žalobkyňu obťažovať a proti jej vôli ju presviedčať k pohlavnému styku. Keď sa žalobkyňa bránila, žalovaný sa rozzúrila, tejto začal vulgárne nadávať a fyzicky ju napadol. Žalovaný tiež začal žalobkyňu dusiť časťou matraca, ktorý pred tým omočil. Žalobkyňa sa napriek strachu a útokom zo strany žalovaného však podarilo rýchlo kontaktovať svojho známeho, aby zavolať políciu. Žalovaný po tomto začal žalobkyňu sťahovať z postele, pričom ju držal za nedávno operovanú nohu, a to až kým nespadla na zem. Po páde žalovaný žalobkyňu udieral, v čom v zapätí však už na miesto dorazili príslušníci polície. Príslušníci polície žalovanému na mieste uložili blokovú pokutu, podľa informácií dostupných žalobkyňi vo výške 30,- eur a z miesta odišli. Po odchode polície sa však situácia ešte väčšmi vyostřila, nakoľko žalovaného táto skutočnosť ešte väčšmi nahnevala a svoj fyzický útok voči žalobkyňi ešte zintenzívnil, pričom na žalobkyňu kričal, že ona si len leží a nič nerobí. Žalovaný následne zo skrine vybral (podľa informácií dostupných žalobkyňi) nelegálne držanú strelnú zbraň, ktorou mieril na žalobkyňu. Keď sa žalobkyňa snažila inštinktívne hlaveň zbrane od seba odstrčiť, z tejto žalovaný vystrelil do stropu, pričom však zbraň našťastie nebola nabitá. Počas opätovného útoku sa žalobkyňi podarilo svojmu známemu napísať SMS so žiadosťou, aby znova zavolať políciu, kedy sa po krátkej chvíli príslušníci PZ na miesto vrátili. Po ďalšom príchode polície bol už žalovaný zo spoločného obydľia odvedený, rovnako ako príslušníci zaistili aj jeho strelnú zbraň. Podľa úradného záznamu F. K. E. zo dňa 27.09.2025 bolo vzhľadom na začaté trestné konanie vedené pod ČVS: F./E. voči žalovanému využité oprávnenie polície v zmysle § 27a ods. 1 zákona o Policajnom zbore, kedy bol žalovaný v rovnaký deň vykázaný zo spoločného obydľia na adrese C. XX, E., nakoľko bolo, ako to vyplýva zo zákona, možné zo strany žalovaného očakávať útok na život, zdravie, slobodu alebo zvlášť závažný útok na ľudskú dôstojnosť žalobkyne. V súvislosti s posledným útokom žalovaného voči žalobkyňi si táto dovoľuje predložiť fotografie niektorých jej zranení, ktoré má vyhotovené, ako aj lekárske potvrdenie, že v tomto čase bola krátko po operácii. Žalobkyňa tiež dopĺňa, že podľa informácií, ktoré má, bol žalovanému odobratý vodičský preukaz z dôvodu vedenia motorového vozidla pod vplyvom alkoholu, čo len väčšmi potvrdzuje nebezpečnosť jeho správania bez akýchkoľvek zábran. Žalobkyňa bola obeťou násilného správania sa žalovaného, ktorý túto opakovane fyzicky napadol, na túto dokonca mieril strelnou zbraňou, čím žalobkyňi nepochybne spôsobil neprimeraný psychický stres a utrpenie. Žalobkyňa sa v dôsledku fyzických a verbálnych útokov voči jej osobe zo strany žalovaného, a to aj v spojení s incidentom zo dňa 27.09.2025, bojí o svoj život, zdravie, telesnú integritu, psychické zdravie a psychickú integritu. Napriek skutočnosti, že je žalovaný toho času vykázaný zo spoločného obydľia, žalobkyňa sa obáva jeho prípadného konania po tom, čo vykázanie po uplynutí 14 dňovej lehoty stratí účinnosť. Hoc bola nájomná zmluva v dôsledku vyššie opísaného incidentu ku dňu 06.10.2025 ukončená, nakoľko bola písaná na meno žalovaného, žalobkyňa sa dôvodne obáva, že žalovaný môže vyhľadať jej osobu a opätovne byť k tejto agresívny a násilný. Žalobkyňa tiež poukazuje na skutočnosť, že samotný jej kontakt so žalovaným pre ňu s ohľadom na prežitie udalosti predstavuje neprimeraný psychický stres. Prejavy agresivity zo strany žalovaného neboli podnietené akýmkoľvek nevhodným správaním sa či podnetmi zo strany žalobkyne, ale výlučne alkoholickým opojením žalovaného, resp. skutočnosťou, že bola žalobkyňa práceneschopná. Žalobkyňa má za to, že obdobný stav je pre jej psychickú integritu a zdravie neudržateľný a z hľadiska ochrany jej základných práv maximálne nežiadúci. Žalobkyňa odvodzuje svoju požiadavku na neodkladnú úpravu z tvrdenej okolnosti existencie nebezpečenstva bezprostredne jej hroziacej ujmy, kedy bola táto hrozba ku dnešnému dňu dôvodne osvedčená aj príslušníkmi Policajného zboru. Odôvodnenie potreby bezodkladnosti úpravy pomerov strán spočíva najmä v preukázaní toho, že z dôvodov na strane žalovaného hrozí, resp. vzniká žalobkyňi ujma – obava, že žalovaný bude v konaní ohrozujúcom jej telesnú a duševnú integritu pokračovať. Hrozba bezprostrednej ujmy žalobkyne rovnako hrozí aj v prípade, že tejto nebude zabezpečená dostatočná ochrana aj mimo domova. Takouto ochranou môže byť práve zabránenie približovaniu sa žalovaného k žalobkyňi na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov. Touto cestou opätovne poukazuje žalobkyňa na skutočnosť, že samotný predpoklad hroziacej ujmy žalobkyne zo strany žalovaného vyplýva aj zo skutočnosti, že bol žalovaný ku dnešnému dňu vykázaný zo spoločného obydľia strán, a teda nebezpečenstvo hroziacej ujmy na strane žalobkyne bolo osvedčené aj príslušníkmi Policajného zboru, ako aj skutočnosť, že bolo vo veci začaté trestné konanie. Žalobkyňa má za to, že nariadením neodkladného opatrenia možno upraviť pomery medzi stranami bez potreby začatia konania vo veci samej. V súvislosti so zákazom približovania sa, tento pre žalovaného nebude v porovnaní so zabezpečením bezpečného prostredia pre žalobkyňu predstavovať

akokoľvek neprimeraný zásah a bude slúžiť výlučne na ochranu žalobkyne. Žalobkyňa má za to, že v súčasnosti existuje dôvodná obava, že by mohol žalovaný vo svojom násilnom konaní voči žalobkyni pokračovať, a to aj s ohľadom na predchádzajúce útoky voči jej osobe a skutočnosť, že sa žalovaný neostýchal na žalobkyňu útočiť aj strelnou zbraňou. Predpokladu nebezpečného konania žalovaného voči žalobkyni tiež nasvedčuje skutočnosť, že bol žalovaný ku dnešnému dňu vykázaný políciou zo spoločnej domácnosti so žalobkyňou. Žalobkyňa ďalej uviedla, že eventuálne pre prípad, že bude súd považovať za potrebné neodkladné opatrenie časovo ohraničiť, aby súd obmedzil časovú účinnosť nariadeného neodkladného opatrenia na dobu minimálne 3 rokov.

3. K návrhu žalobkyňa priložila nasledovné listinné dôkazy: Potvrdenie o vykázaní zo spoločného obydlija zo dňa 27.09.2025, Prepúšťacia správa, Úradný záznam zo dňa 27.09.2025, fotografie.

4. Podľa § 37 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom (ďalej len „ZMPS“), ak ďalej nie je ustanovené inak, právomoc slovenských súdov je daná, ak osoba, proti ktorej smeruje návrh (žaloba), má na území Slovenskej republiky bydlisko alebo sídlo a ak ide o majetkové práva, ak tu má majetok.

5. Podľa § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

6. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

7. Podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby h) sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

8. Podľa § 326 ods. 1 a 2 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. (1) K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva. (2)

9. Podľa § 328 ods. 1 až 3 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne. (1) O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne súd najneskôr do 30 dní od doručenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý spĺňa náležitosti podľa § 326. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) rozhodne súd do 24 hodín od doručenia návrhu. (2) Uznesenie, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, je súd povinný písomne vyhotoviť a odoslať. (3)

10. Podľa § 329 ods. 1 a 2 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. (1) Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. (2)

11. Podľa § 330 ods. 1 a 2 CSP, súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas. (1) Ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej. (2)

12. Podľa § 331 ods. 1 CSP, návrh na nariadenie neodkladného opatrenia doručí súd ostatným stranám až spolu s uznesením, ktorým bolo neodkladné opatrenie nariadené. Ak bol návrh na jeho nariadenie odmietnutý alebo zamietnutý, uznesenie o jeho odmietnutí alebo zamietnutí ani prípadné odvolanie navrhovateľa súd ostatným stranám nedoručuje; uznesenie odvolacieho súdu im doručí, len ak ním bolo neodkladné opatrenie nariadené.

13. Podľa § 332 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie je vykonateľné doručením, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

14. Podľa § 333 CSP, neodkladné opatrenie zanikne, ak uplynul čas, na ktorý bolo nariadené.

15. Podľa § 334 CSP, súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

16. Podľa § 337 ods. 1 až 3 CSP, ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania a ak navrhovateľovi povinnosť podľa § 336 ods. 1 neuloží, poučí strany, ktorým sa neodkladným opatrením ukladá určitá povinnosť, že môžu podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených. Lehotu na podanie žaloby súd neurčuje. (1) Súd vo výroku uznesenia podľa odseku 1 uvedie strany a predmet konania vo veci samej. Konanie vo veci samej sa môže týkať aj nárokov na navrátenie do pôvodného stavu alebo nárokov na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia. (2) Súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší rozhodnutím, ktorým žalobe vo veci samej vyhovel. Ustanovenie § 335 platí primerane. (3)

17. Podľa Čl. 16 ods. 1 Ústavného zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky (ďalej len „ÚSR“), nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia je zaručená. Obmedzená môže byť len v prípadoch ustanovených zákonom.

18. Podľa Čl. 19 ods. 1 a 2 ÚSR, každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. (1) Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života. (2)

19. Podľa § 11 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

20. Podľa § 27a ods. 1 a 2 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore (ďalej len „ZoPZ“), policajt je oprávnený vykázať z bytu alebo domu alebo iného priestoru spoločne obývaného s ohrozenou osobou a aj z jeho bezprostredného okolia (ďalej len „spoločné obydlie“) osobu, u ktorej možno na základe zistených skutočností očakávať útok na život, zdravie, slobodu alebo zvlášť závažný útok na ľudskú dôstojnosť ohrozenej osoby, najmä vzhľadom na predchádzajúce takéto útoky; súčasťou vykázania zo spoločného obydľia je aj zákaz vstupu vykázanej osobe do spoločného obydľia počas 14 dní od vykázania, pričom do tejto doby sa počíta aj deň vykázania. Policajt je oprávnený vykázať zo spoločného obydľia takúto osobu aj počas jej neprítomnosti. (1) Počas vykázania zo spoločného obydľia je vykázaná osoba povinná nepribližovať sa k ohrozenej osobe na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov. (2)

21. Vzhľadom na cudzí prvok (strany sú štátnymi občanmi Ukrajiny) bolo potrebné sa zaoberať právomocou súdov SR vo veci konať. Súd dospel k záveru, že jeho právomoc je daná ustanovením § 37 ZMPS, keď žalovaný má bydlisko na území SR.

22. Neodkladné opatrenie je vo svojej podstate prostriedkom naliehavej procesnej ochrany a je určené na riešenie takých situácií, kde je potrebný rýchly zásah súdu, rýchla úprava pomerov strán sporu. Predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je, aby sa aspoň osvedčila potreba neodkladnej úpravy, o ktorej nemôžu byť vážne pochybnosti, pričom táto úprava sa musí javiť ako naliehavá. Neodkladné opatrenie má svojimi účinkami chrániť pred konaním, ktoré hrozí alebo trvá. Nariadiť neodkladné opatrenie je možné vtedy, ak je potrebný okamžitý zásah súdu a tento dôvod musí existovať v čase, keď o nariadení neodkladného opatrenia súd rozhoduje. Predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je teda osvedčenie existencie práva vo veci samej a naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov strán sporu. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Je však nutné, aby boli splnené základné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to buď potreba dočasnej úpravy pomerov strán sporu alebo existencia reálnej obavy, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený. Súdna prax vyžaduje i naplnenie podmienky, že neodkladným opatrením sa nesmie vytvoriť nenávratný, nenapraviteľný stav

v právnych vzťahoch strán, a že ujma povinného nesmie byť neprimeraná výhode, ktorú nariadením neodkladného opatrenia získa druhá strana. Osvedčenie (na rozdiel od dokazovania) znamená, že súd pomocou doložených dôkazných prostriedkov zisťuje len najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti).

23. Nová právna úprava upúšťa od doterajšej koncepcie predbežnosti poskytovanej ochrany, pretože po nariadení navrhovaného neodkladného opatrenia nemusí nevyhnutne nasledovať konanie vo veci samej. Ak teda súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej, pričom súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami.

24. Účelom neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP je chrániť fyzickú a duševnú integritu osoby, ktorá sa cíti byť ohrozená konaním osoby, proti ktorej návrh smeruje. Pre nariadenie uvedeného neodkladného opatrenia musí navrhovateľ osvedčiť, že jeho telesná integrita alebo duševná integrita je, resp. môže byť konaním protistrany ohrozená. Súd pritom vychádza z ustanovenia § 11 OZ, podľa ktorého má fyzická osoba právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia.

25. Súd sa oboznámil s návrhom vrátane príloh, pričom dospel k záveru, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia je v zásade dôvodný.

26. Z Úradného záznamu zo dňa 27.09.2025 vyplýva, že uvedeného dňa bolo časom 10.50 hod. na žiadosť povereného príslušníka OSV, a to vzhľadom na obsah a okolnosti spisového materiálu zaevidovaného pod ČVS: ORP-1381/TT-TT-2025 využitie oprávnenie podľa §27a ods. 1, písm. a) zákona č. 171/1993 o Policajnom zbore Z. z., a to voči osobe žalovaného. Podľa Potvrdenia o vykázaní zo spoločného obydlija zo dňa 27.09.2025 bol žalovaný uvedeného dňa vykázaný zo spoločného obydlija na 14 dní s povinnosťou nepribližovať sa k žalobkyni na menej ako 50 metrov.

27. Hoci v konaní nebolo jednoznačne preukázané násilie žalovaného voči žalobkyni (konanie žalovaného v úradnom zázname a v potvrdení o vykázaní nie je políciou špecifikované; fotografie zranení žalobkyne sú nedatované), pre potreby vydania neodkladného opatrenia to ani nie je potrebné, keďže neodkladné opatrenie v zmysle § 325 ods. 2 písm. h) CSP súd vydá, ak bola osvedčená čo i len možnosť ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľa neodkladného opatrenia.

28. Z predloženého potvrdenia o vykázaní zo spoločného obydlija mal súd takúto hrozbu za osvedčenú, keďže na adresu spoločného bydliska strán bola privolaná hliadka polície, pričom žalovaný bol políciou vykázaný zo spoločného obydlija. S poukazom na ustanovenie § 27a ods. 1 ZoPZ je pritom policajt oprávnený vykázať zo spoločného obydlija takú osobu, u ktorej možno na základe zistených skutočností očakávať útok na život, zdravie, slobodu alebo zvlášť závažný útok na ľudskú dôstojnosť ohrozenej osoby, najmä vzhľadom na predchádzajúce takéto útoky. Ak teda dňa 27.09.2025 policajt vykázal žalovaného zo spoločného obydlija, je možné mať za osvedčené, že zo strany žalovaného hrozí voči žalobkyni útok na jej život, zdravie, slobodu alebo zvlášť závažný útok na jej ľudskú dôstojnosť, pretože v opačnom prípade by k vykázaniu nedošlo.

29. Z vyššie uvedených listinných dôkazov mal súd za dostatočne osvedčené tvrdenia žalobkyne o obave z priblíženia sa žalovaného k jej osobe, pretože hrozí narušenie jej telesnej a duševnej integrity od žalovaného. Naliehavosť podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia mal súd za danú s poukazom na vykázanie žalovaného zo spoločného obydlija dňa 27.09.2025.

30. Vzhľadom na uvedené dospel súd k záveru, že je dôvodné poskytnúť žalobkyni ochranu vo forme neodkladného opatrenia, ktorým súd uloží žalovanému povinnosť sa na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov nepribližovať k žalobkyni (so stanovenými výnimkami) (§ 325 ods. 2 písm. h) CSP), a to z dôvodu, že súd mal za dostatočne osvedčené, že žalovaný svojím konaním ohrozuje telesnú a duševnú integritu žalobkyne.

31. Súd mal za to, že žalobkyňa má právo na ochranu svojej osoby, a to tak života a zdravia, a v prípade, ak považuje vzhľadom na existujúce (osvedčené) skutočnosti agresívneho správania zo strany

žalovaného jeho priblíženie za zásah do svojej vlastnej integrity, ktorý ju ohrozuje a neželá si ho v obave o svoje zdravie z dôvodu, že vzájomný kontakt je pre ňu ohrozujúceho charakteru, je uvedené dostačujúce na to, aby súd vydal navrhované neodkladné opatrenie. Ustanovenie § 325 ods. 2 písm. h) CSP vyžaduje na nariadenie neodkladného opatrenia totiž iba „možnosť ohrozenia integrity“, zvyrazňujúc subjektivitu vnímania chránenej osoby, na rozdiel od objektivity dôvodného podozrenia z násillia.

32. Súd ďalej prihliadal pri určovaní rozsahu, v ktorom zakáže žalovanému približovať sa k žalobkyni na to, aby zásah do práv žalovaného tohto obmedzoval v čo najmenšej možnej miere nevyhnutnej na dosiahnutie účelu zamýšľaného žalobkyňou (proporcionálna nariadeného neodkladného opatrenia). Súd pritom prihliadal na prípadné súdne, trestné a správne konania, v súlade s čím súd vymedzil výnimky, na ktoré sa zákaz priblíženia nebude vzťahovať, umožňujúc stretávanie v konaní pred súdom, prípadne správnymi orgánmi a orgánmi činnými v trestnom konaní, kde je ochrana integrity žalobkyne zabezpečená prítomnosťou úradných osôb a Justičnej stráže, resp. príslušníkov Policajného zboru.

33. Žalobkyňa neodkladné opatrenie v petite návrhu neobmedzila, resp. ho eventuálne obmedzila na minimálne tri roky. Súd mal však za to, že navrhnuté trvanie neodkladného opatrenia by nebolo proporcionálne, keďže by neúmerne situácii zaťažilo žalovaného. Súd preto určil časové trvanie neodkladného opatrenia podľa § 330 ods. 1 CSP vo výroku II. tohto uznesenia na obdobie jedného roka od vydania rozhodnutia. Súd mal za to, že lehota jedného roka, na ktorú trvanie neodkladného opatrenia obmedzil, je dobou dostatočne dlhou na zabezpečenie žalobkyňou žiadaného pocitu bezpečia, ako aj na vyriešenie vzájomných rozporov a stabilizáciu situácie. V prípade, ak by ohrozenie žalobkyne aj po tejto dobe naďalej pretrvávalo, má možnosť podať kedykoľvek ďalší návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a podložiť ho listinnými dôkazmi preukazujúcimi aktuálnu situáciu a stav jej ohrozenia, pričom súd takéto riešenie považuje za dostačujúce na ochranu jej záujmu. Pokiaľ ide o trvanie neodkladného opatrenia jeden rok, súd poukazuje napr. na uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 22Co/35/2023-40 zo dňa 14.08.2023.

34. Žalovaný má v prípade zmeny okolností, či skorého upokojenia situácie, možnosť žiadať o zrušenie tohto neodkladného opatrenia, prípadne žiadať od žalobkyne ako žalovanej náhradu škody, resp. ujmy, ktorá by mu prípadne výkonom neodkladného opatrenia (nariadeného napríklad na základe žalobkyňou v návrhu uvádzaných tvrdení, ktoré by sa preukázali ako nepravdivé) vznikla. Vzhľadom na to, že súd trvanie neodkladného opatrenia časovo limitoval, žalobkyni neuložil povinnosť podať v určitej lehote po nariadení neodkladného opatrenia žalobu vo veci samej, ale poučil v zmysle § 337 ods. 1 a 2 CSP žalovaného o možnosti podať žalobu vo veci samej o náhradu škody, resp. ujmy, ktorá by mu prípadne výkonom neodkladného opatrenia vznikla (výrok III.).

35. V tejto súvislosti (neuloženie povinnosti žalobkyni podať žalobu vo veci samej) súd odkazuje napr. na uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/90/2021-59 zo dňa 26.11.2021, v ktorom odvolací súd uviedol, že „podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nemusí byť nasledovaný žalobou, vydané neodkladné opatrenie konzumuje vec samu a prostredníctvom jeho účinkov možno dosiahnuť aj trvalú úpravu pomerov medzi účastníkmi. Je v záujme oboch účastníkov konania, ktorých vzájomné vzťahy sú natoľko narušené, že sa vzájomne osočujú, aby sa eliminoval osobný kontakt, ktorý by mohol viesť k násilným prejavom možno až s fatálnymi následkami. Počas trvania účinkov neodkladného opatrenia sa môže protistrana domáhať jeho zrušenia pre odpadnutie dôvodov, ktoré pôvodne viedli k jeho nariadeniu (§ 334 CSP).“

36. Vo výroku IV. uznesenia súd zamietol návrh v prevyšujúcej časti oproti výrokom I. a II. uznesenia, a síce pokiaľ ide o časové trvanie neodkladného opatrenia a pokiaľ ide o bezvýnimčný zákaz priblíženia sa (keď súd naopak vymedzil výnimky, na ktoré sa zákaz priblíženia nebude vzťahovať).

37. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (1) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. (2)

38. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

39. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP, keď žalobkyňa bola pri uložení zákazu približovania sa k nej čiastočne úspešná (vymedzenie výnimiek, na ktoré sa zákaz priblíženia vzťahovať nebude a odlišné časové vymedzenie trvania neodkladného opatrenia), ktorý úspech súd posúdil v rozsahu 90%, keďže v zásadnej časti návrhu (samotný zákaz vstupu a priblíženia sa) úspešná bola. Z uvedeného vyplýva hrubý úspech žalobkyne 90% a hrubý úspech žalovaného 10%, a teda konečný čistý úspech žalobkyne je 80% (90-10). To v konečnom dôsledku znamená nárok žalobkyne voči žalovanému na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 80%, o čom súd rozhodol vo výroku V. uznesenia. V konaní nebol pritom tvrdený a súd sám nezistil dôvod na aplikáciu ustanovenia § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

40. K rozhodnutiu o náhrade trov konania o neodkladnom opatrení súd uvádza, že Civilný sporový poriadok neobsahuje samostatné ustanovenie, ktoré by upravovalo náhradu trov konania v súvislosti s neodkladnými opatreniami. Súd preto analogicky (čl. 4 ods. 1 CSP) použil ustanovenie § 255 ods. 1 CSP, ktoré je v spojení s § 262 ods. 1 CSP potrebné vykladať tak, že takýmto rozhodnutím nemusí byť iba rozhodnutie vo veci samej. Konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia teoreticky môže byť tiež konečným v konaní, ak by nebola vo veci podaná žaloba, prípadne by žaloba podaná vo veci samej bola vzatá späť. Ďalej súd poukazuje na to, že výsledok konania o nariadení neodkladného opatrenia nezávisí od výsledku konania vo veci samej. Keďže konanie o nariadení neodkladného opatrenia môže byť samostatným konaním, so samostatným návrhom, a toto konanie samostatne končí nariadením neodkladného opatrenia, súd mal za to, že s poukazom na § 262 ods. 1 CSP je povinnosťou súdu rozhodnúť o náhrade trov tohto konania v tomto uznesení. Podporne súd poukazuje napr. na rozhodnutia Krajského súdu v Trnave sp.zn. 25Co/147/2017 zo dňa 03.08.2017, Krajského súdu v Prešove sp.zn. 17Co/52/2017 zo dňa 02.05.2017 a sp.zn. 19Co/27/2017 zo dňa 13.04.2017.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 357 písm. d), m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z..